ZESDE JAARGANG No 11 NOVEMBER 195

HET ZESKANT

I.H.C.
HOLLAND

CONRAD-STORK
WERF GUSTO
DE KLOP
J. & K. SMIT
L. SMIT & ZOON
VERSCHURE

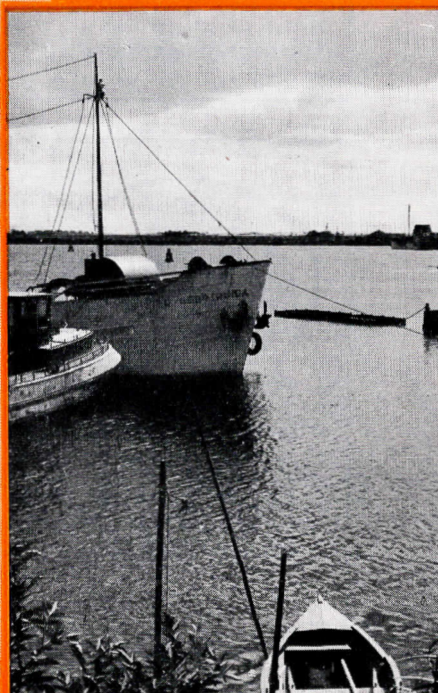

HET ZESKANT

PERSONEELSORGAAN VAN

I · H · C ·

HOLLAND

ZESDE JAARGANG No. 11

NOVEMBER 1952

Redactieadres: DEN HAAG
VERLENGDE TOLWEG 2

INHOUD: *Algemeen gedeelte*

Bij de voorpagina	122
Een avontuurlijke proeftocht	123
Werk aan de winkel	127
Tewaterlating van het dubbelschroef M.S. „Djadajat". C.O. 185	128
Waterbouwkundig project in Canada geeft I.H.C. (heel) misschien een kans	129
Hoe schroot staal wordt	130
Moeilijk vak, schepen bouwen	131
Kijkje over buurman's schutting	132

BIJ DE VOORPAGINA

Terwijl wij dit schrijven, schijnt buiten voor het eerst sinds dagen - het zonnetje. Een beetje herfstig zonnetje weliswaar, maar niet temin beter dan de regenbuien. Het is het water op de voorpagina dat ons aan die regen deed denken en vandaar aan de herfstzon.

Van de drie-en-twintig voorpagina-foto's sinds 1 Jan. 1951 zijn er vijf met water geweest, drie met sneeuw en ijs en nogeens drie met molens. Waarmede wij maar zeggen wi len, dat alle aspecten van het vaderlandse landschap en zijn klimaat aan de camera's der I.H.C.-mensen ten slachtoffer vallen.

Daartegen kunnen wij uiteraard niets hebben. Maar wel moet het ons van het hart dat talloze mooie details nog aan de lenzen der camera's ontkomen. Voor het komende jaar zouden wij zo graag levendige omslagfoto's zien, met mensen erop, de mens in zijn vrije tijd, de mens in zijn werk En liefst wat minder water, alhoewel wij de eerste zullen zijn om toe te geven dat water zo mooi fotografeert, En je hebt het vlak bij de hand ook.

N.O.

Dit blad is het personeelsorgaan van de Industrieele Handelscombinatie Holland, gevestigd te Den Haag. Het verschijnt iedere maand op de 1e Vrijdag na de vijftiende. U treking aan personeelsleden van de in de I.H.C. HOLLAND verenigde bedrijven v ndt gratis plaats. De inhoud is beschermd krachtens de Auteurswet. Redactie: C. H. van Looij, hoofdredacteur. Firma-redacteuren: A. H. W. Pellen (Conrad-Stork), M. W. Hellemons (Werf Gusto), C. v. d. Wiel (De Klop), B. v. Duinen (J. & K. Smit). J. Koutstaal(L. Smit & Zoon) en Th v.d. Wijden (Verschure).

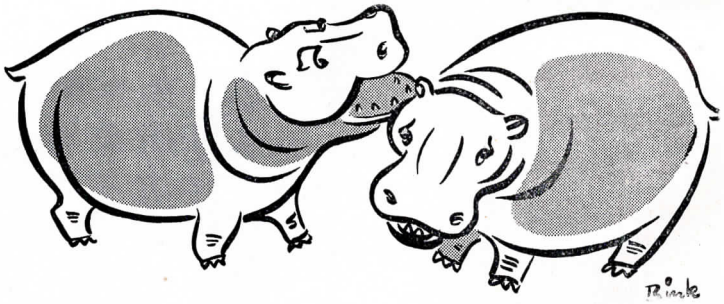

Kop: Ik laat me verbouwen. Ik wil net zo'n klepbakkes als jij. De hele dag kleppen!

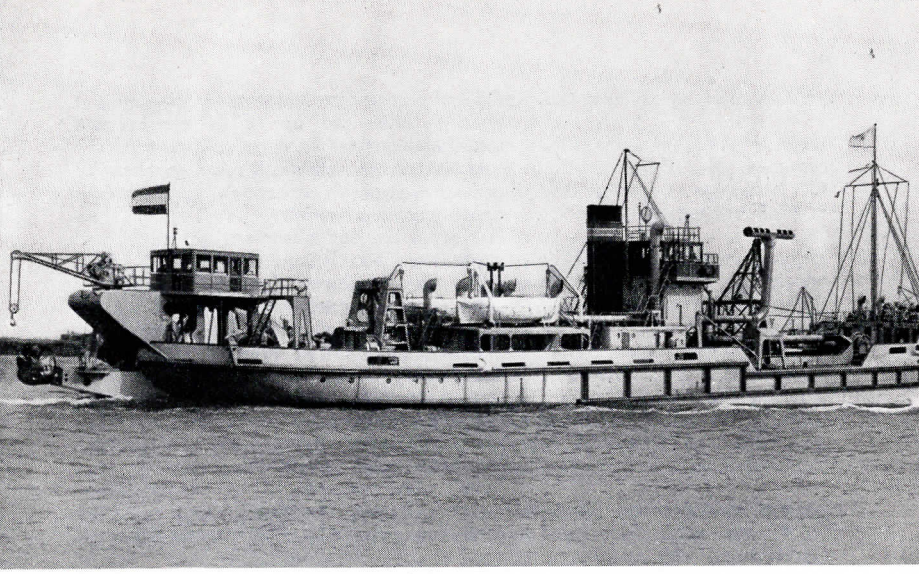

EEN AVONTUURLIJKE PROEFTOCHT

Op de Noordzee had de beproeving plaats van de door J. & K. Smit gebouwde hopper-cutter-zuiger „Emsch", bouwnummer C.O. 150. Ook de „Tschernomorski" van De Klop beleefde een onstuimige proefvaart.

Maandag 6 October j.l., 's avonds 9 uur, zou de zeereis vanuit Rotterdam naar het eiland Texel beginnen. Ongeveer een uur van te voren kwamen de zeven technici (tekenaars) aan boord, maar het liep tegen, het weerbericht was slecht, vooral bij Den Helder werden harde windstoten geconstateerd, zodat we niet uitgingen.
Men bracht ons in een hotel, vlak naast de spoorbrug, boven (op gelijke hoogte met de brug) was een slaapzaal met 10 en één met 4 bedden.
Nauwelijks ter ruste of daar denderde een trein over de spoorbrug, het leek wel of er iedere tien minuten een trein passeerde. Soms was het een goederentrein met zo'n 50 of 60 wagons.
Van slapen kwam niet veel, als men even wegschoot, was het een trein die je weer wakker maakte.
Zelf kroop ik wat dieper onder de dekens en bij het inslapen dacht ik br..... hoor het toch eens waaien, wat een wind! Maar bij goed luisteren was het alweer een trein.
Na een goed ontbijt weer naar boord, maar de weerberichten waren nog steeds slecht, dus niet varen. Toen naar Kinderdijk.
Er is veel tekenwerk, zei de leider, dus maar vlug naar de tekenkamer, alwaar we begroet werden met de opmerking: „Wat een zeelui, bang voor een beetje wind!"
's Avonds weer naar Rotterdam en ja, we gingen om half negen varen. De ene ploeg naar kooi, want voor hen was de wacht van één tot zeven uur, 6 uur op en 6 uur af en de andere ploeg aan 't werk.

De indicateurtoestellen werden opgesteld en nauwelijks zee op of er werd een stel diagrammen genomen en het vermogen der schroefmachines werd uitgerekend; we voeren met $^3/_4$ vermogen. De 30 uurproef was begonnen.
's Nachts om één uur werd gewekt, dus opstaan en aankleden.
Maar dat was gauwer gezegd dan gedaan. De zee was verre van rustig en onze slaapvertrekken waren in het voorschip. Het schip stampte en slingerde, zodat we ons vastgrepen aan de zeevastgezette tafel. Zo begon het aankleden; het overhemd ging wel, maar nu de pantalon. Eerst het ene been, daarna het andere... maar dat kwam er naast terecht. Nog eens geprobeerd, weer ernaast. Ja, de vierde keer lukte het, onder grote hilariteit van de collega's. Nu naar dek, br... wat was de zee wild. Met goed fatsoen kon men haast niet staande blijven.

DE MAGEN KWAMEN IN OPSTAND

Zoals U weet, zien de technici er altijd goed verzorgd uit, zo zelfs dat als de tanden slecht worden, wel dan weet de tandarts wel raad. Mooie tanden zijn immers een sieraad, dat men niet gaarne missen wil. Maar daar aan boord, door al dat geschommel en mede door de warmte in machinekamer en ketelruim, begon de maag te protesteren.
Vlug naar de reling, maar eerst het gebit in de zak en dan de vissen voeren. Zo kon het gebeuren, dat er technici rondliepen met een mummelmondje. Lui, die je haast niet verstaan kon, niet vanwege het geraas der zee, maar vanwege de tandloosheid.
Maar de diagrammen werden op de vastgestelde tijden genomen en het machinekamerpersoneel hield zich goed, behalve enkele jongeren, die meer dood dan levend waren.
De door Verschure ontworpen schroefmachines bleken zeer goed te zijn, zonder warmlopers kwamen we, terwijl het dag werd, in de buurt van het eiland Texel.
Al spoedig bleek, dat de mijlpalen aan de binnenzijde van het eiland stonden, zodat mijlgevaren werd in kalm water, tussen het eiland en de kust. Een heerlijk zonnetje verwarmde zeezieken en gezonden.
Spoedig was alle narigheid vergeten en werd het kombuis als 't ware bestormd, want allen hadden honger. Nu, om twaalf uur smaakte het middagmaal heerlijk.
Het mijlvaren begon met halve kracht, later met $^3/_4$ vermogen, waarmede verder de gehele dag gevaren werd.
Wat was het nu heerlijk weer!
Soms voeren we dicht langs de kust en zagen de nieuwe Marinehaven in wording.
Een baggermolen en zandzuigers waren bezig met dit millioenenwerk. En buiten de haven waren de oorlogsschepen aan het oefenen. Een grote onderzeeër zagen we langzaam zinken, voor een duik onder water.
Wat opviel, was het grote aantal bakens, dat zich in dit vaarwater bevond. De zon ging onder en spoedig viel de duisternis in.

EEN BESTE DAG VOOR DE VISSEN

Onze kapitein hield niet van al die bakens en koos het ruime sop. We koersten naar de volle zee en jawel, daar begon het weer, het schip stampte en slingerde zo erg, dat het in de verblijven in het voorschip niet uit te houden was.
Er zijn kooien welke langsscheeps en dwarsscheeps geplaatst zijn. In laatstgenoemde schoof men heen en weer, B.B. — S.B. en S.B. — B.B., enz. 's Nachts om één uur begon de uittocht.
Het dekpersoneel kwam uit de slaapgelegenheden, gewapend met kussen en deken. Men ging over dek naar het achterschip, alwaar men een bivak opsloeg in de eetsalon en weldra waren alle banken gevuld met slapenden.
Onze machinist ging even een luchtje scheppen, 't werd hem beneden bepaald te warm, opende de machinekamerdeur en stapte naar buiten. Rr.....tt, daar ging z'n hoed de zee in. „Potverdikkie, da's jammer, hij heeft al zoveel dienstjaren". Men stelde hem gerust. J. & K. is er goed voor. Even later stapte hij met een alpino de machinekamer binnen.
Een stoker deed voor de machinist niet onder. Trots op z'n mooie schipperspet met glimmende klep, stond hij voor de vuren..
Jonge, jonge wat is dat warm! (Niet gesteld op een onverwachts zeetje, hield men de deuren op dek dicht). De stoker besloot even wat frisse lucht te happen, klom naar boven, opende de deur en rr.....tt, daar ging de mooie schipperspet zee in.
In zichzelf brommend ging de stoker terug naar z'n vuren, of hij nog frisse lucht gehapt heeft is niet bekend.....
Wat wel bekend is, is dat een zeezieke bankwerker dacht dat er vissen in de krukpit zaten, hij ging ze daar voeren. Men greep hem bij z'n broek, want hij schoot bijna de krukpit in. Languit liggend op de vloer werd hij ook gesmeerd, door de wegspattende olie.
Dat is al te gek! Weet je wat, we dragen hem naar de stookplaat (ketelruim), en daar had hij ook geen rust.
Wat daar gebeurde laat het plaatje zien.....
Ze stonden met z'n drieën bij elkaar, de technici.
Misschien wel, omdat gedeelde smart, halve smart is.
Maar vroeg de een wat aan de ander, hij antwoordde met br..... mm..... slikte, maar te laat en ledigde z'n maag net buiten de deur.
Nummer twee die dit zag, naar een patrijspoort en idem bb.....
Nummer drie greep naar z'n maag en..... er was gelukkig nog een patrijspoort.
Het zeewater spoelde af en toe met grote golven over het dek.
Een der zeezieken dacht, wat heb ik toch een rare smaak, ik zal mijn mond eens spoelen.

EEN BANKWERKER IN HET KETELRUIM

De leider: Hé jò, kom op, denk je dat je zeeziek bent?

De zeezieke bankwerker: Nee, denk je dat ze me voor de lol hier naar toe gesjouwd hebben?

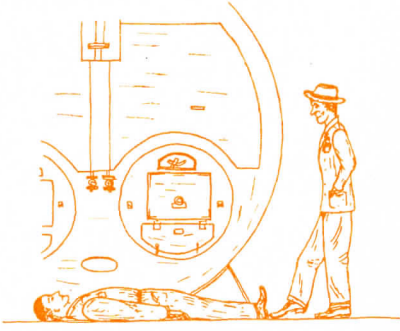

Schepte met beide handen water, dronk en zette een vies gezicht, bah..... dat is zout. Och, wat doen die landrotten ook op zee!
Ja, zo'n zeereis is wel interessant.

De diagrameur en de voedingswatermeter zaten voor lijk bij hun apparaten. Zij hadden geen belangstelling voor de zee.
Maar toch, op tijd werden de opnamen gemaakt, gelukkig is niet iedereen zeeziek.

Steeds waren er verrassingen.
Door een plotselinge manoeuvre van het schip kwam door de openstaande machinekamerdeur een grote golf water.

Men kon de B.B.-machine niet meer zien. Een lid van het watergordijn maakte haar onzichtbaar. Machinekamer-personeel zou even sluiten. Maar, o wee, daar kwam de tweede golf. Onze vriend hield echter vast en sloot de deur te midden van de stortzee.

Druipend van het water zij hij: „Dat was net op tijd"...

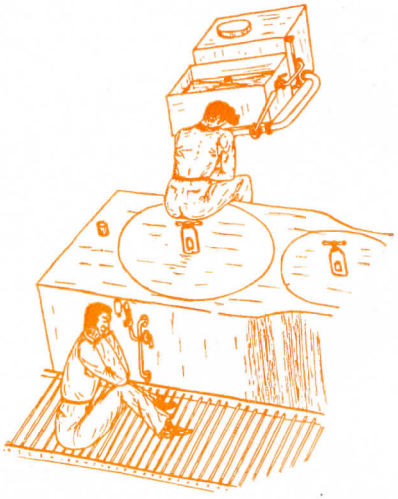

... voor lijk bij hun apparaten.

De mooie beplating van de cilinders van de B.B.-machine vertoonde even later vele witte plekjes. Gratis zout.
Maar daar was onze machinist niet op gesteld. De oliekan erbij en er werd gepoetst totdat alle sporen van deze verrassing verdwenen waren.
Daar midden in de nacht, deed de directeur de ronde, vroeg belangstellend hoe het ging en zei: „Het gaat niet goed, er zijn er te veel die er niet tegen kunnen..... Ik ben op de brug geweest, we gaan weer naar kalmer water".

DE KLANT ZEI: JA

Met geladen schip werd tenslotte meer dan 30 uur, zonder onderbreking gevaren en naar bleek, was de overname-commissie, bestaande uit een viertal deskundigen, zeer tevreden.
De ploeg die deze nacht gestaan had, ging na het ontbijt om 7 uur ter kooi in het voorschip, met het vooruitzicht eens heerlijk te slapen. Maar een paar uur later een herrie of het schip verging. Daar liet men plotseling de ankers vallen, een geraas van jewelste en daar doorheen de bootsman met z'n orders, schreeuwende door een scheepsroeper.
De eerste gedachte van de ter kooi liggenden was „een man overboord".
Neen, het bleek een heel gewone ankerproef te zijn.
Na op zo'n technische manier gewekt te zijn gingen we ons wassen en kleden. Enkelen hadden de gelegenheid een heerlijk bad te nemen, met warm- en koud water, want met het vallen der ankers, was het einde der 30 uur-proef gekomen en na het middagmaal gingen de technici van boord.
Nu de verzorging, wat de inwendige mens betreft was goed.
De hofmeester met z'n staf komt alle lof toe. Ruim 50 man verzorgen is geen kleinigheid. En wat dat betreft hebben we geen gemopper gehoord,

(Vervolg op pag. 127)

G. SOLINGER WAS 40 JAAR SOUVEREINER

Het is geen kleinigheid om 40 jaar lang als souvereiner op een scheepswerf werkzaam te zijn. En daarom kunnen we gerust spreken van een bijzonder jubileum bij het herdenken van het feit, dat G. Solinger 40 jaar geleden bij Gusto in dienst trad. Gedurende die tijd heeft onze jubilaris zich veel vrienden gemaakt. Dit kwam tot uiting toen hij op 6 October

door chefs, bazen en collega's werd gehuldigd. De bedrijfsleider, de Heer Van Wieringen, voerde het woord, gevolgd door de kernvoorzitter, de Heer Meyers en de Heer Wiegel, die namens de collega's sprak.
Enkele mooie cadeaux en bloemen voor de echtgenote van de jubilaris onderstreepten het gesproken woord.
De volgende dag, 7 October, vond de officiële huldiging door de Directie plaats. De Heer N. Conyn Sr. sprak de jubilaris toe en overhandigde hem een oorkonde en een geschenk onder couvert. Namens de Maatschappij voor Nijverheid en Handel voerde de Heer Mr Hovingh het woord en overhandigde hem het vererend getuigschrift en de legpenning van genoemde Maatschappij.

Het verdient nog vermelding, dat de Heer Solinger enige weken geleden voor zijn 40 jaar trouwe dienst werd vereerd met de bronzen medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.
We geloven te mogen aannemen, dat de Heer Solinger aangename herinneringen aan zijn jubileumdag zal bewaren.

HET IS WEER HERFST

Hoe zeere vallen ze af,
de zieke zomerblaren;
Hoe zinken ze, altemaal,
die eer zoo groene waren,
te grondewaard!

Hoe deerlyk zyt gy ook
nu, boomen, al, bedegen;
Hoe schamel, die weleer
des aardryks, allerwegen,
de schoonste waart!

Guido Gezelle.

De zomer is voorbij. Erg vroeg dit jaar. En we zitten midden in de Herfst. Het jaargetijde, dat altijd weemoedig stemt. Zware wolkenmassa's, grauw en donker-dreigend jagen over ons heen; zwanger zijn ze van koude regen, sneeuw en hagel. De bladeren vallen..... en hoe schoon de dichter het ook zegt, voor mij is het verlies, verlies van schoonheid, dat heimwee geeft. Het zwarte bouwland, met kraaien bemand, ligt ontdaan van de gulle rijkdom, die de aarde de mens enkele maanden schonk. De wijde, bloeiende heide, begint reeds bruin te worden en heeft haar paarse pracht verloren. De stammen van de bomen glimmen van het vocht. Het riet langs de oevers van plassen en rivieren staat zachtjes zijn pluimen te wiegen. Stil en verlaten zien we de nesten van de verdwenen, vrolijke zangers. Over de weiden hangen de ochtendnevels, melkwit, kil.
Weemoed vervult ons hart bij het zien van dit sterven in de natuur, van het vergaan van wat eens mooi was.
Maar naast de weemoed, kan de Herfst toch ook blijmoedig stemmen als we gedenken, dat het geen echt sterven is. Onder het vergane blad leeft het en de bomen vormen botten, die in het voorjaar opnieuw zullen zwellen en opengaan. De natuur sterft niet; ze gaat rusten, krachten verzamelen voor hernieuwde groei en bloei.
De wereld heeft ook tijden van hernieuwing en verval. Thans is het Herfst. Maar niet alleen van de natuur, ook van de mensenwereld geldt het mooie woord, dat ik las en dat mij trof: Alle wisseling is gelijk aan de wolken en de nevels, waarachter de oneindige, onbeweeglijke hemel zich uitstrekt en waarmee zij in verband staan. De wolken drijven heen; de eeuwigheid blijft.

H.

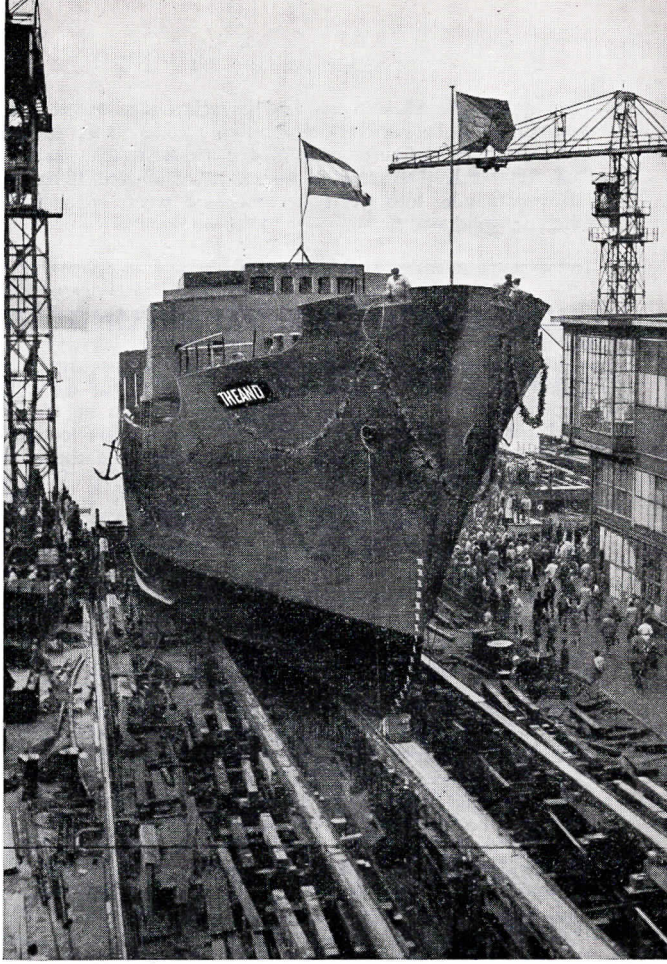

M.S. „THEANO" LOOPT VAN STAPEL

Op Dinsdag, 14 October jl., werd met goed gevolg dit schip tewater gelaten. Het vaartuig werd gebouwd voor rekening van de N.V. Maatschappij Zeevaart te Rotterdam. Het is bestemd voor de vaart op Ierland. Bij de bouw werd er reeds op gerekend, dat het schip event. voor veevervoer ingericht kan worden. Ten behoeve hiervan werd een mechanisch ventilatie-systeem in de ruimen aangebracht.

Het schip heeft stalen ruimen, ongestaagde masten, een simplex balansroer en voorts een koelruimte in het voorschip voor het transport van bevroren vlees en een deeptank voor palmolie. Voor verwarming van deze deeptank werd een hulpketel geïnstalleerd. Ook aan de inrichting der verblijven werd grote zorg besteed. Dank zij de toepassing van sectiebouw, heeft de hellingtijd slechts drie maanden bedragen. Er werden secties van ca. 30

ton gelast. De afmetingen van het schip zijn: lengte ca. 78.50 m., breedte ca. 12 m., holte ca. 6.80 m., diepgang ca. 4.30 m., ladingruimte ca. 97.500 kub. voet. De hoofdmotor is een Smit/M.A.N. met een vermogen van ca. 1500 P.K. De snelheid bedraagt ca. 12½ à 13 knoop.
Bovenstaande foto geeft het moment weer, waarop het schip van de helling glijdt.

HOE KUNNEN WE VERSPILLING TEGENGAAN?

Het Zeskant is een blad, waarin men graag critiek zou willen zetten. Dat kun je echter niet doen. Stel je voor, je zou de vuile was buiten gaan ophangen en ik zou papier verspillen. En zou het de verspillers genezen? Wordt er op onze werf dan iets verspild? Kun je denken! Een keer heb ik bijna gedacht, dat het verspillen was. Naderhand bleek, dat het een lolletje was. (Dus geen vuile was buiten). 't Was zo: Een pijpfitter moerde zich al zwetend een formidabele pijp onder de vloer, daarnaast nog een. De volgende dag weer een, toen er nog een naast. Het bodemvlak was precies voor 100 % onbereikbaar. Misschien niet erg snugger, vroeg ik hem hoe de opruimer, die keg, dat verfblik, plus een kilo poetskatoen en twee wagens vuil er uit moest krijgen. „Wel", antwoordde de man, „dat moeten die lui beter weten dan ik, vraag 't hun maar". Dit is ook zo'n lolletje van iedere dag. 't Is niet echt gebeurd en 't is niet kwaad bedoeld, want hoe dan ook, de schuit was schoon toen ze ging varen. Verspilling van tijd! Verder is het verspillen van materiaal bij ons ondenkbaar. Stel je voor! neen. Bij de buurvrouw (buurwerf bedoel ik), daar smijten ze met het materiaal. Van bouten en schroeven tot platen toe (zulke lange, die verknipt worden!). „Laat maar rotten", zeggen ze daar. (Het is niet van mij.)
Als je 't mij vraagt vind ik het wel leuk, dat er in de ene fabriek zwetende arbeiders met al hun vakkennis draadnagels en andere materialen maken, terwijl hier (o neen, bij die andere werf) zwetende arbeiders de boel in de Maas laten vallen, vergeten, verliezen, er ping-pong mee spelen of iets anders. Een bon is vlug gevraagd. Maar hou voor ogen, dat de bout, waarmee je op een fles mikt, net zo duur is als die, welke je in de stad kocht, toen je eens vergat ze mee te organiseren. Wij doen hier niet aan mee, wij verspillen geen materiaal, zoals op die werf, die andere, je weet wel. Ik schreef over zwetende arbeiders, maar er waren niet alleen arbeiders, er waren er meer. Maar daarover schrijf ik niet, durf ik niet.....

P. J. M.

MEDEDELINGEN VAN DE REDACTIE

R. K. — Het door U ingezonden stuk is minder geschikt om te worden opgenomen. Reclame maken voor een bepaalde zaak, hoe goed ook, past niet voor het Zeskant.

M. v. d. G. — Het gedicht, dat U inzond, is allemachtig aardig om bij een afscheid voor te lezen, maar leent zich niet voor afdrukken in ons blad. Volgende keer proza schrijven.

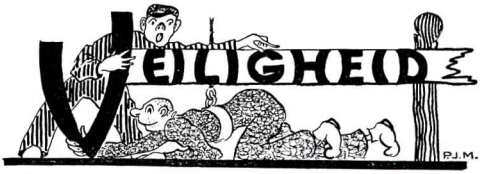

WERK VEILIG . . . ALLEN SAMEN!

In de loop der laatste vier jaren hebben we samen al heel wat veiligheidsartikeltjes en/of problemen besproken, gelezen of bekeken. En toch vinden er nog steeds ongevallen plaats, welke voorkomen hadden kunnen worden indien de veiligheidsvoorschriften waren opgevolgd en de veiligheidsmiddelen waren gebruikt. Het spijt mij voor hen, die de voorschriften trouw opvolgen, dat ik steeds in herhaling moet vallen, maar het blijft, helaas, nodig, vooral de laatste tijd.

Ik noem maar enkele ernstige ongevallen, voorgekomen bij het mach. houtbewerken, en enkele oogongevallen, teenblessures, enz. enz.

Waren deze ongevallen nodig? Neen.

Waren ze te voorkomen? Ja.

Vraag het aan de getroffenen zelf.

Ik heb het reeds eerder geschreven en zeg het nog dagelijks tegen de mensen, die een ongeval kregen, dat gelukkig goed afliep, of nog juist voorkomen kon worden. Het z.g. „bijna ongeval" is voor ons allen het belangrijkst. Mannen, denk hieraan, dat de Gusto jullie geld kan geven voor jullie arbeid, maar nooit nieuwe ledematen. Daar moeten jullie zelf voor zorgen, door ervoor te waken ze niet kwijt te raken. Laten we er dus voor oppassen het ongeval 5 minuten voor te zijn. Help de zwakkere broeders. Neem goede nota van de veiligheidsvoorschriften. Bekijk de veiligheidsplaten op de werf.

Kijk uit! en houdt de looppaden vrij, zowel aan boord als op de werf.

M.

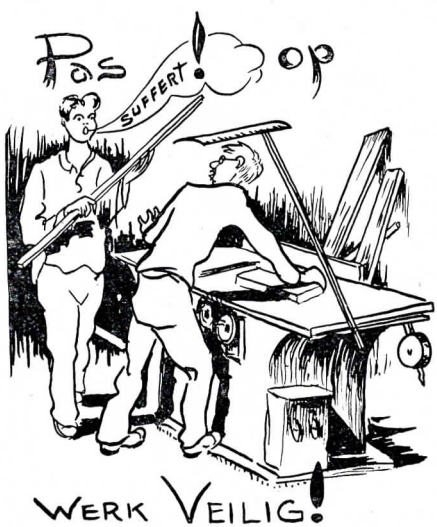

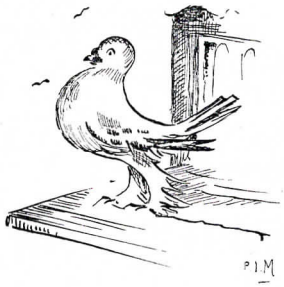

TIJDMETING BIJ DUIVENCONCOURS GAAT OP DE SECONDE AF

Hebben wij het de vorige keer over de duivenverzending gehad, nu willen we eens het berekenen van de concoursen bespreken.
U hebt wellicht eens een duivenklok gezien. Zo'n klok is een heel zuiver apparaat, waarop men veel vertrouwen moet stellen. Wanneer nu een concours begint, dan heeft men de duiven naar het verenigingslokaal gebracht. Deze zijn ingekorfd. En de klok is ook aanwezig. Deze klok wordt door bevoegde personen gesteld. Een moederklok is ook aanwezig. Dit is de klok, waarop alle overige klokken gelijk worden gezet. Op een zeker uur b.v. 19 uur en dan wijzen ook alle klokken 19 uur aan op de band of cadrans. Event. verschil in tijd wordt berekend. De klokken worden verzegeld en mede gegeven. De duiven komen thuis. Dan wordt de gummi-ring, waarover reeds eerder werd gesproken, van de poot gehaald en in een bijpassend doosje in de klok gedeponeerd. Een druk of draai aan een handle en de tijd van aankomst wordt op de band gedrukt of op de cadrans geprikt. Als het concours is afgelopen, wat men spoedig bemerkt, dan komen alle klokken in het verenigingslokaal en op een zekere tijd met controle op de moederklok, worden deze afgeslagen. Voorbeeld:

Aanslag Zaterdag:	Afslag Zondag:
19.00.00 uur moedertijd	12.00.00 uur
19.00.00 uur moedertijd	12.00.45 uur

constatering:

10.45.32 sec.

Nu gaat het erom precies te weten hoe laat de duif in werkelijkheid is aangekomen. Dit gaat zo:
van 19 t/m 12 uur is 17 uur of 17 $\times$ 60 min. $=$ 1020 min. Nu delen we het verloop. Dit is 45 sec. op 1020 minuten, of 1020 : 4500 $=$ 0.044 per minuut.
De klok heeft gelopen van aanslag tot constatering. Dit is van 19 uur t/m 10.54.32 sec $=$ 15.46 min. Of 946 minuten $\times$ 0.044. Dit is dan 41.624 sec. Deze 41.624 sec. worden in dit geval van de constatering afgenomen. Dus wordt deze inplaats van 10.45.32, 10.44.50[4].
Loopt een klok achter, dan komt de berekende tijd erbij.
Dus, zoals U ziet, wordt alles nauwkeurig berekend van iedere duif. Er wordt in verschillende verenigingen nog anders gewerkt, b.v. berekening van vastgestelde snelheden per minuut. De gevlogen tijd wordt dan gedeeld op het aantal meters in de gevlogen afstand.

L.

FAMILIEBERICHTEN

Geboren op

3 Oct. 1952: Johanna Maria, dochter van N. Overdevest en C. M. Stijvers;

5 Oct. 1952: Antonius, zoon van A. E. Huijsdens;

19 Oct. 1952: Jan, zoon van W. v. d. Bok en A. Vos;

24 Oct. 1952: Neeltje, dochter van A. J. de Kreek en G. Vink;

26 Oct. 1952: Martje, dochter van S. Huijgen en M. Bolstier;

29 Oct. 1952: Robbij, zoon van M. v. d. Lienden en G. Cozijn.

Gehuwd op

8 Oct. 1952: M. de Held en Maria Leenderts;

16 Oct. 1952: D. van Dijk en M. J. Lagerwerf.

~•★•~

DANKBETUIGINGEN

Ondergetekende betuigt hiermede zijn oprechte dank aan Directie, chefs, bazen en collega's voor de belangstelling, ondervonden bij zijn 40-jarig dienstjubileum en voor de mooie geschenken, welke hij bij die gelegenheid in ontvangst mocht nemen.

G. SOLINGER.

Op deze wijze breng ik, ook namens mijn vrouw, mijn hartelijke dank over aan bazen en collega's van de afd. Koperslagerij en aan de kernleden voor de vele blijken van belangstelling bij mijn 25-jarig huwelijksfeest ondervonden.

J. A. BROEKMEIJER.

Ondergetekende betuigt hiermede zijn hartelijke dank aan bazen en collega's voor de vele blijken van belangstelling, ondervonden tijdens zijn opname in het ziekenhuis.

A. J. VAN ALPHEN.

Voor de vele blijken van belangstelling, ondervonden tijdens zijn ziekte, betuigt ondergetekende zijn welgemeende dank aan alle collega's van het administratief personeel.

J. C. SCHEPEN.

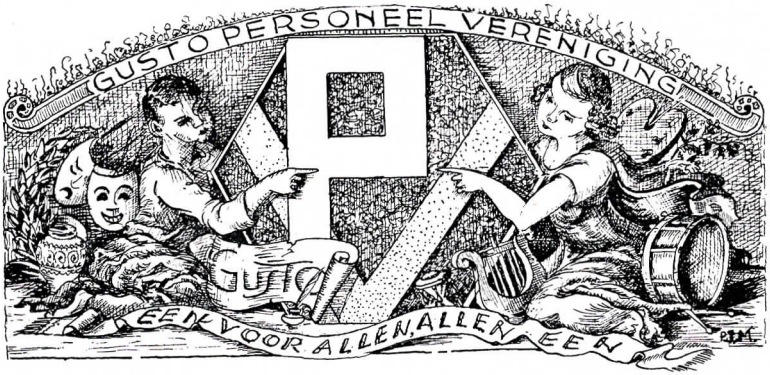

VAN HET BESTUUR

TONEELAVOND SPEELDE: „KLEIN DUIMPJE DE GROTE"

De Personeelvereniging opende op 6 October j.l. het winterseizoen met een toneelvoorstelling door het gezelschap Magna Pete. Opgevoerd werd het toneelspel „Klein Duimpje de Grote". Het was weer, zoals we het van dit gezelschap gewend zijn: prima spel, uitstekende decors en een verzorgde aankleding. De opening was al bijzonder aardig met de grote en de kleine Duim. Wij hebben achteraf vernomen, dat een aantal van onze leden de diepere betekenis van het spel niet hebben begrepen en daarom betreuren wij het, dat de toelichting niet iets uitvoeriger is geweest. Het is wellicht goed aan de betekenis van het stuk nu nog enkele woorden te wijden.

Het stuk is ontstaan in Frankrijk in het jaar 1943 en ongetwijfeld heeft het betrekking op de toen in Frankrijk heersende toestanden. Door de Reus wordt het geweld uitgebeeld, terwijl Duimpje het volk weergeeft.

Tot aan het tijdstip, waarop het spel begint, heeft Duimpje onbezorgd geleefd, maar nu ziet hij zich spoedig gesteld tegenover de Reus, tegenover het geweld dus. De vrouw, die hij bemint en die hij zal trouwen, verlaat hem en snelt in de armen van de Reus; ongetwijfeld heeft de schrijver met deze persoon diegenen willen aanduiden, die overliepen naar de vijand van het volk. De dochter van de burgemeester, die van Duimpje houdt en hem ten slotte uit het huis van de Reus wegvoert, kan niet anders zijn dan de uitbeelding van Franrijk, van het vaderland.

Het is natuurlijk ook mogelijk de figuren uit het stuk te zien los van de tijdsomstandigheden, waarin het toneelspel is ontstaan, en b.v. de Reus te beschouwen als „het kwade", de burgemeestersdochter als „het goede", enz.

Bezien wij het spel in dit licht, dan zal veel, dat aanvankelijk niet duidelijk was, voor ons gaan leven.

Dan zal het tevens aan schoonheid en diepte winnen. Thans hebben te

velen het nog beschouwd als een uitbeelding van het sprookje of als een vervolg op het sprookje, zonder meer.
We willen nog slechts het einde van het spel in herinnering brengen: de kinderen, de verdwaald waren in het bos en in het huis van de Reus warmte en voedsel zochten. Het was bijzonder vermakelijk, deze jeugdige medewerkers en medewerksters bij het opklateren van het applaus ernstig buigend op het toneel te zien staan.
Wij menen, dat we ondanks een gedeeltelijk misverstaan of niet verstaan, toch op een geslaagde avond mogen terugzien.

ORDEMAATREGELEN ZIJN ER OM OPGEVOLGD TE WORDEN

Wij willen een enkel woord zeggen over de maatregelen, die ons Bestuur op 6 October j.l. had genomen, om de plaatsruimte in de zaal naar recht en billijkheid te verdelen. Reeds herhaaldelijk hebben wij de klacht vernomen, dat degenen, die van de extra tram gebruik maken, steevast achteraan komen te zitten. Het leek ons, dat deze klacht gegrond was en daarom hebben wij de toeschouwers tot aan het tijdstip, dat de extra tram aangekomen was, uitsluitend aan de rechterzijde van de zaal laten plaats nemen. Enkele leden hebben op minder prettige wijze laten merken, dat zij het met deze regeling niet eens waren. Laten zij ook eens denken om de leden, die bij de vroegere regeling steeds achteraan kwamen te zitten. Het is voor het Bestuur wel zeer moeilijk, het iedereen naar de zin te maken.
Ook komt het herhaaldelijk voor, dat op de avond zelf bepaalde personen om een gereserveerde plaats komen vragen, omdat zij doof zijn. Het is toch algemeen bekend, dat gereserveerde plaatsen wegens doofheid van te voren aangevraagd moeten worden. Het is voor het Bestuur niet doenlijk op de avond van de uitvoering nog plaatsen te gaan reserveren. Dat zou alleen kunnen door degenen, die hun plaatsen reeds ingenomen hebben, weer weg te jagen en dat gaat nu eenmaal niet. Overigens is het een merkwaardig verschijnsel, dat hoe later het wordt en hoe voller de zaal wordt, hoe meer doven er blijken te zijn. Laat men de thans geldende regeling voor de doven niet in gevaar brengen door zich als dove voor te doen. Er zijn doven, die over een gehoorapparaat beschikken waarmee zij uitstekend kunnen horen. Wie zulk een hulpmiddel heeft, moet geen plaats vooraan vragen en daarmede de kans voor een ander, die zulk een apparaat niet bezit, verkleinen.
Onthoud dus voor de volgende keer: wie werkelijk doof is dient zich tijdig vóór de uitvoering (en daarmede bedoelen we enkele dagen· het liefst zodra de kaarten zijn uitgereikt) bij een der bestuursleden te melden. Dán kunnen we de zaak nog regelen; op de avond zelf niet meer.

FILMAVOND TROK VEEL PUBLIEK

De eerste filmavond in dit seizoen op 15 October jl. mocht zich in een buitengewoon grote belangstelling verheugen. De zaal van Irene was geheel vol, toen de mannen van de United States Information Service met het draaien van een zes-tal films, welke een inzicht gaven in het leven en werken, het natuurschoon en de industrie in de Verenigde Staten, konden beginnen.
Uit de reacties van onze leden konden wij opmaken, dat het vertoonde de algemene goedkeuring wegdroeg. Het was dan ook een programma, dat voldoende afwisseling bood om de aandacht gespannen te houden.

LEZINGEN WAAR U HEEN KUNT.

Van het Bestuur van de Diergaarde te Rotterdam ontvingen wij een mededeling omtrent lezingen, welke in de Rivièrahal worden gehouden. Het betreft de volgende lezingen:

12 December 1952: Simon de Waard, Zwerftochten door Lapland;
23 Januari 1953: Kees Hana, Natuurgeheimen van Water- en Rietland;
17 Maart 1953: Dr. Wichers, Hormonen.

Degenen, die er prijs op stellen kaarten voor deze lezingen te ontvangen, dienen dit uiterlijk 1 December 1952 aan de secretaris der P.V. op te geven.

TROPICA

NOORDAM WON DE HUISKEURING

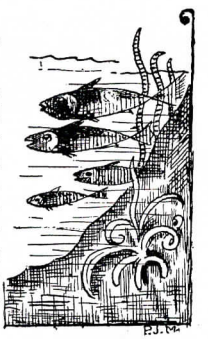

Van vele kanten bereikte mij het verzoek, om een overzicht te geven van de z.g. huiskeuring, die wel nog niet voltooid is, maar waar wij zo spoedig mogelijk een eind aan zullen trachten te maken; dus leden waar we nog niet geweest zijn, niet treuren of zeuren, wij komen. Vijf en veertig leden hebben wij bezocht, waarvan wij de te ver gevorderden en enkele bestuursleden niet hebben meegeteld. Vijf en twintig leden bleven er over, die konden mededingen naar de drie beschikbaar gestelde prijzen. Het resultaat werd medegedeeld op de vergadering van 2 October 1952. Hieronder volgt nogmaals de uitslag:

1. Noordam	met	42 punten	14. Rook	met	37½ punten
2. Nooyen	„	41½ „	15. Scharloo	„	37 „
3. Brussaart	„	41½ „	16. Boomsluiter	„	36 „
4. Van Aalten	„	40 „	17. Beenen	„	36 „
5. Beuman	„	40 „	18. Antheunisse	„	35½ „
6. Vermeulen	„	40 „	19. Jansen	„	35½ „
7. Schot	„	39½ „	20. Heymans	„	35½ „
8. Muysson	„	39 „	21. V. Schendelen	„	35 „
9. Van Beekum	„	39 „	22. Ververs	„	35 „
10. Luttik	„	38½ „	23. Schriel	„	34½ „
11. Noordhoek	„	38½ „	24. Burger	„	33½ „
12. Den Ouden	„	38 „	25. Monster	„	32½ „
13. V. Schoor	„	38 „			

Mocht het resultaat tegenvallen, laat de moed niet zakken, blijft trouw aan onze liefhebberij en probeert het resultaat bij een eventuele volgende keuring in uw voordeel te verbeteren. En nu nog een paar zakelijke opmerkingen:

Er zijn voorradig: Vangklokken à *f* 1.75.
Thermometers à *f* 0.75.
Poeder voor stip, schimmel en vinrot à *f* 0.40 per stuk.

Bezoekt verder steeds onze visinkoop en vergaderingen zodat u kunt profiteren van de koopjes.

Met sportgroeten,
J. WATERREUS.

BEATI-LEDEN HADDEN GEZELLIGE PRAATAVOND

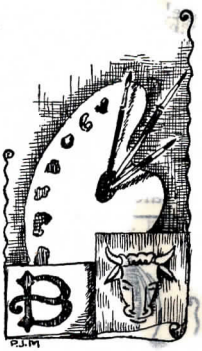

Het kan zo echt gezellig zijn op de clubbijeenkomst. Vooral als we besmet zijn met kletsbacteriën en men zich gaat bekouten met kunstzagerij. Als er onder het striemende vegen door, lang gerekte uiteenzettingen los komen, dan pas begint de zaal naar „Beati" te rieken. (Stof voor Ironicus!). En zagen kunnen onze leden (zonder uitzondering). Veel stof is er niet nodig om de zaagmachine in werking te brengen. Ieder woord waarin een isme voorkomt, werkt als een klets petroleum in een smorende kachel. Heftige duels over kitsch en kunst, modern en antiek, over kleur of tekening, doen de koppen gloeien. De door de heftige gebaren warm gelopen gewrichten en knie-kletsen, maken de middag tot een prettig kijk- en luisterspel voor de toehorende leden. En de woordvoerder eet 's avonds een stapel brood meer om zijn lichamelijke toestand weer meester te worden. Is het dan wonder, dat er soms een hiaat zit in de voortgang van het schilderstuk? Maar we kunnen dat duelleren niet missen. Men leert bij ons het meest van zwammen. En zwammen doen we nog beter dan schilderen. Dat wilde ik maar even zeggen.

P. J. M.

TAFELTENNISSERS BEREIDDEN ZICH VOOR OP DE COMPETITIE.

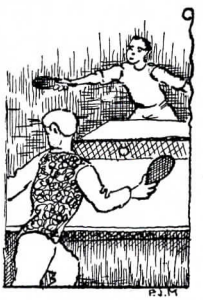

Voor de aanvang der competitie, die bij het verschijnen van dit Nov.nummer reeds enige weken aan de gang is, hebben de beide teams nog enige vriendschappelijke wedstrijden gespeeld, om er vast wat in te komen (zouden wij zeggen). Op 18 Sept. hebben we thuis onze krachten gemeten tegen P.T.T.S. I en II, die dit jaar voor het eerst aan de competitie deelnemen. Wegens het slechte weer was de opkomst niet groot (verschillenden van ons wonen buiten Schiedam), en speelden beide teams met 2 invallers. Hierdoor was het onmogelijk om veel succes te boeken. Toch wist ons 1e nog met 6—4 te winnen. Het 2e echter leed een zware nederlaag, n.l. 1—9. Niettemin was het een gezellige oefenavond en de sfeer uitstekend.

Op 16 October zijn we naar Rotterdam gegaan en na veel gangen en trappen genomen te hebben, lukte het ons door te dringen tot de 3e etage

van de Rotterdamsche Bank, alwaar Robaver I en II ons opwachtten om ons op de groene tafel te bevechten. Dat er voor de punten inderdaad gevochten moest worden, blijkt wel uit het resultaat van het 1e team, n.l. 5—5. Het 2e team zag iets minder sterke spelers tegenover zich en ging met een 7—3 overwinning strijken. Ook deze avond was voor ons leerzaam en gezellig. In de competitie zien we beide verenigingen weer tegenover ons en laten we hopen het er dan nog beter af te brengen.
Inmiddels is de competitie begonnen en hebben we onze eerste wedstrijd gespeeld. Het 1e dat het sterke Favoriet I op bezoek kreeg, had het lang niet gemakkelijk. Na de 9 sets was de stand 5—4 in het voordeel van de tegenstanders. Het dubbelspel gaf toen nog een laatste kans op gelijk spel, doch het heeft niet zo mogen zijn. In drie games wist Favoriet het dubbel te winnen en daarmee een 6—4 overwinning te behalen.
Het 2e speelde zijn eerste wedstrijd uit tegen U.S.V. 10. Door plotselinge ziekte van C. Onderdelinden (die wij tussen haakjes spoedige beterschap toewensen) en afwezigheid van de reserve, hebben zij met twee man de strijd aangebonden. Ondanks de 0—3 achterstand die zij daardoor verkregen, is het hen toch nog gelukt een 6—4 overwinning in de wacht te slepen. Een goed begin dus, al was U.S.V. 10 niet een der sterksten der afdelng.

M.

SCHAAKOVERWINNING GING NAAR VERSCHURE

Met prachtig weer en een geheel bezette bus, ving onze reis j.l. 11 Oct. aan voor de jaarlijkse wedstrijd Veco—Gusto.
Het scheen, dat we alles mee hadden en de overwinning dachten we eigenlijk wel een beetje aan onze kant.
Hoe geheel anders is het verlopen!
Met 9 tegen 21 punten mochten we naar huis. Het was wel een vriendschappelijke wedstrijd, maar de strijdgeest moet er in blijven. De volgende ontmoeting moeten wij winnen. Dit kan, als U maar steeds actief schaakt. Een betere gelegenheid als onze Vrijdagavonden is haast niet denkbaar. Veco is ongetwijfeld sterker geworden en wij zijn zo'n beetje op dezelfde hoogte gebleven.
Toch zal het schaakpeil wel beter worden, daar op onze clubavonden met veel animo wordt geschaakt.
In ieder geval hebben wij onze 1e Bondscompetitie gewonnen en wel tegen het „Zwarte Paard". Een mooie prestatie, aangezien meer dan de helft der spelers voor 't eerst in het 1e tiental speelde. Heren, laat de volgende clubs voelen, dat met ons niet te spotten valt.
De tweede wedstrijd Gusto II—Wilton II liep minder gunstig af. Het is jullie niet kwalijk te nemen. Pas een klas hoger gepromoveerd en dan de zelfde prestaties leveren? Nee, dat gaat nu eenmaal niet. Alleen de Heer Graven wist een vol winstpunt te bemachtigen.
De volgende ontmoetingen zijn allen even zwaar, maar laat drang tot overwinnen groot zijn. Wees net zo gierig op Uw puntjes als in de huishoudelijke competitie. Meermalen staat men over de lijst gebogen, of er vooral geen puntjes vergeten zijn; een nul is niet zo erg.
We hopen, dat deze lijst geheel wordt afgewerkt om zodoende een goed beeld te krijgen van de speelsterkte.

De nieuw gekomen leden zijn hartelijk welkom. Wij hopen, dat U zich spoedig bij ons thuis zult voelen. De wedstrijdleider zal alles doen om het een ieder naar de zin te maken. Mochten de leden iets weten om onze clubavonden nòg gezelliger te maken, dan houdt het Bestuur zich aanbevolen.
Hieronder vindt U nog vermeld de heren, die zich tegen „Veco" 'goed hebben gedragen.
Gewonnen hebben: Roorije, v. Putten, Nieuwenhuis, v. Emmerik, de Groot, Reyders, Hendriks, Lissenberg, Fremery.
Remise speelden: Steenhouwer, v. d. Meer, Noordam, de Jong. P.

GOEDE SPORT STAALT

Secr. A. Schot, Doggerstraat 27c, R'dam W.
Red. H. L. v. Holten, Hargsingel 19, Schiedam

Nieuwe leden:
C. P. Eenhoorn
C. v. d. Burg
J. P. F. Kloosterman
J. E. Veenstra
L. v. d. Meulen

Nieuwe donateurs:
G. Mesritz
H. P. Kleiss

VOETBALLERS MOETEN BETER OPKOMEN

Tot onze spijt hebben wij ons genoodzaakt gezien enkele leden voor een bepaalde tijd te schorsen. Deze leden waren zonder kennisgeving weggebleven en twee van hen reeds meermalen. Wij kunnen dit niet meer door de vingers zien. Hoewel het voor de meesten Uwer vanzelfsprekend is, dat men bij verhindering hiervan kennis geeft aan de Secretaris van de Elftalcommissie, willen wij de enkeling die zich hieraan niet houdt waarschuwen, dat vanaf heden onmiddellijk tot schorsing wordt overgegaan, zonder aanzien des persoons. De drie spelers, die wij nu hebben moeten schorsen, kunnen wij slechts node missen, het waren in hun elftal prima krachten, maar wij weten zeker, dat de spelers van hun elftal, die zich door hun ontrouw gedupeerd voelden, deze maatregel van harte zullen toejuichen. Men moet nu eenmaal op elkaar kunnen bouwen, anders kunnen wij onze voetbalschoenen beter aan de wilgen hangen.
Wij kunnen ons indenken, dat er op het laatste ogenblik een situatie ontstaat, waardoor men niet kan komen en ook geen kans ziet de elftalcommissie hiervan tijdig op de hoogte te brengen. Wat wij ons echter niet kunnen indenken is, dat men dat dan zo maar laat lopen en er niet voor zorgt dat men uiterlijk Maandag zijn verontschuldigingen en verklaring van het geval aan de Secretaris aanbiedt. Men moet dan echter met heel sterke argumenten komen om de Commissie omver te praten.
Ook als men als reserve wordt aangeschreven dient men aanwezig te zijn. Sommigen denken dat het niet zo belangrijk is als een reserve wegblijft, maar het is toch duidelijk dat het onverantwoordelijk is als een elftal zonder reserves staat. Bovendien moeten er toch plaatsvervangers zijn als er in de loop van de week afschrijvingen komen. Wel zullen wij er in de toekomst rekening mede houden dat niet steeds dezelfde spelers als reserve worden aangeschreven. Iedereen kan in de loop van de tijd zijn beurt krijgen en wij rekenen er op dat dit sportief zal worden opgenomen.

H.C.S.Z.—G.S.S.
Door een misverstand kwam Wartena te laat en werd besloten Koller op de rechtsbuitenplaats op te stellen. Overigens waren Finke en Smits niet aanwezig, zodat wij met een verzwakt elftal optraden. Toch waren wij direct in de aanval, maar tot een goed schot konden wij niet komen, totdat dan ten slotte Koller, die een goede partij speelde, er in slaagde de score te openen. Toen kort daarop een aanval op ons doel volgde werd de stand weer gelijk gemaakt, waarbij onze keeper zijn hand bezeerde en zijn plaats aan zijn broer moest afstaan. Piet van der Heyden ging daarop voorspelen. En zo kwam de rust met de stand 1—1.
Na de rust werd H.C.S.Z. sterker, hoewel wij nog steeds in de meerderheid bleven, wat tot uiting kwam door een tweede doelpunt. H.C.S.Z. zette alles op alles en slaagde er in de laatste minuten in de stand opnieuw gelijk te maken, ondanks prima werk van Sjef van der Heyden.

G.T.B. 2—G.S.S. 2
Het begin van deze wedstrijd was wel hoopvol, want reeds spoedig wist Kiele met een goed schot ons elftal de leiding te bezorgen. G.T.B. sloeg echter terug, waarbij al spoedig bleek dat hun tempo hoger lag. Hierdoor kwamen twee treffers tot stand, zodat G.T.B. met 2—1 de leiding had. Nog voor de rust wist Evers de stand weer gelijk te maken na een vinnige aanval.
Na de rust bleek G.T.B. de kansen beter te kunnen benutten en met twee treffers brachten zij de stand op 4—2. Het spel dreigde soms wel eens wat al te fors te worden. Behoudens enige kleine botsingen kwam de wedstrijd gelukkig nog tot een goed einde.

H.V.O. 4—G.S.S. 3
Het spel was vrijwel van gelijke kracht, zodat hier de gelukkige won. Reeds vrij spoedig schoot Overweg hard tegen de lat, welk schot beter lot had verdiend. H.V.O. had meer succes en wist geleidelijk de stand tot 2—0 op te voeren. Na de rust zaten onze jongens steeds weer voor het H.V.O. doel. Huug v d. .Ent wist met verre schoten de doelman verschillende keren in moeilijkheden te brengen, waarbij hij tenslotte succes oogstte. De verdiende gelijkmaker bleef echter uit. Integendeel wist H.V.O. kort voor het einde de stand nog tot 3—1 op te voeren. Hiermede kwam het einde van deze prettig gespeelde wedstrijd.

G.S.S.—RHOON
Direct nadat Rhoon heeft afgetrapt, gaan wij tot de aanval over en hieruit volgt een prachtig schot van van Dijk, dat de keeper tot een hoekschop verwerkt. Wij blijven echter aanvallen en dan lost de Nijs een zuiver schot dat doel treft en zo is het na 25 minuten spelen 1—0. Jammer dat de Nijs hierbij geblesseerd raakt door een zogenaamd knietje. Het spel golft heen en weer met onze jongens het meest in de aanval en dan slaagt van Dijk er in kort voor de rust met een goed gericht schot de stand op 2—0 te brengen.
De tweede helft geeft een geheel ander beeld. Wij worden terug gedrongen en komen met de rug tegen de muur te staan. Na tien minuten laat Piet v. d. Heyden een tergend langzaam balletje op jammerlijke wijze gaan en de stand is 2—1. Zelfs Homerus struikelt wel eens. Gelukkig bleef het hierbij en zo wonnen wij onze eerste wedstrijd.
De leiding was in goede handen. Onze Bisschop was de sjouwer in het elftal waar de meeste spelers van onze elftallen een lesje aan kunnen nemen.

G.S.S. 2— EXCELSIOR M 4

Van de aftrap zijn wij dadelijk in de aanval, maar het succes komt aan de andere kant, als na tien minuten onze tegenstanders gebruik maken van een misverstand in onze verdediging en een voorsprong nemen. Hoewel wij steeds in de meerderheid blijven moet het toch na een kwartier van de linksback van Excelsior komen, die jammerlijk in eigen doel schiet. De rust komt dus met gelijke stand 1—1.

Wij kunnen ook na de rust onze meerderheid niet in doelpunten uitdrukken, totdat de keeper met de bal in zijn handen achter de doellijn terecht komt en wij weer een voorsprong nemen. Eindelijk, kort voor het einde krijgt Theo v. d. Heyden een mooie pass, deze neemt een run op het doel en brengt met een mooi schot de stand op 3—1.

De nieuwe spelers die waren opgesteld, bleken bruikbare krachten te zijn, hoewel Brökling kennelijk nog wat onwennig was. Hij zal echter naar onze mening spoedig ingespeeld raken.

D.O.S. '32—G.S.S.

Ondanks een gehavend elftal werd met 2—1 gewonnen van het sterke D.O.S., voorwaar een goede prestatie. Beide partijen bleken vrijwel van gelijke sterkte. D.O.S. kwam verschillende keren dicht bij ons doel, steeds echter liepen zij weer in de kundig opgezette buitenspelval. Bij één der G.S.S.-aanvallen wist van Dijk een schot te lossen, dat zowaar doel trof. Reeds direct na de rust had D.O.S. succes. Bij een aanval werd de bal niet voldoende weggewerkt, waarna deze onhoudbaar werd ingeschoten. Beide partijen verhoogden het tempo, maar onze jongens hadden het eerste succes. Na 20 minuten wist van Dijk zijn tweede voltreffer te plaatsen. J. v. d. Heyden kwam nu de verdediging versterken, een goed inzicht van onze aanvoerder. Wel kreeg de verdediging het nog even zwaar, maar doelpunten werden toch verder voorkomen. Ons elftal speelde een goede wedstrijd. De 2—1 zege was dan ook zeker verdiend.

G.S.S. 2—GROEN WIT R 2

Groen Wit trapt af en wij gaan direct tot de aanval over. Er wordt vrijwel uitsluitend op de Groen Wit helft gespeeld, maar bij een uitval van onze tegenstanders weten zij een voorsprong te nemen. Echter niet lang, want kort daarna brengt Beenen de partijen weer op gelijke voet. Wij hebben dan weer even pech en het is 2—1 voor Groen Wit, waarmede de rust ingaat. Onze voorhoede heeft veel kansen gemist, doordat er met twee rechtsbinnenspelers werd gespeeld en zonder linksbinnen.

Na 15 min. in de tweede helft wordt het zelfs 3—1 voor Groen Wit. Dan maakt Bezemer er echter 3—2 van en Theo v. d. Heyden brengt de gelijkmaker. Dan nog een misverstand en het wordt toch nog 4—3 in het voordeel van Groen Wit. Het was een slecht gespeelde wedstrijd, dank zij de voorhoede. Onze middenlinie en verdediging hebben hard gewerkt.

G.S.S. 3—H.B.S.S. 6

Deze wedstrijd moest om kwart over twee beginnen en dat was veel te vroeg. Toen de scheidsrechter het beginsignaal floot, stonden wij met acht mensen en wij vreesden het ergste. Gelukkig werden wij na een kwartier versterkt met drie telaatkomers en zo waren de krachtsverhoudingen ongeveer gelijk. Er werd door beide partijen nogal slecht gespeeld, hoewel dat na verloop van enige tijd zichtbaar verbeterde. Wij namen al spoedig een voorsprong, maar hiermede bleken wij ons kruit verschoten te hebben, H.B.S.S. maakte al kort daarna gelijk en wist geleidelijk de stand op te voeren tot 4—1. Het was niet nodig geweest en wij wijten dit uitsluitend

aan het niet begrijpen van elkaar en het gebrek aan een goede schutter in onze voorhoede. Wij hopen dit laatste spoedig te verbeteren en zijn er van overtuigd dat succes voor onze jongens dan niet zal uitblijven.

DE NATIONALE—G.S.S.

Zonder de Nijs en van Vliet, maar overigens weer met enige bekende gezichten die wij al een heel tijdje gemist hadden, begonnen wij deze wedstrijd vrij onzeker. Er was werkelijk enige tijd nodig om wat op dreef te komen en aangezien wij ook tegen de vrij sterke wind in speelden, was er het eerste kwartier nog niet veel overwicht te bemerken. Totdat na 25 min. Finke er in slaagde de bal in het vijandelijk net te deponeren, waarna wij steeds sterker in de aanval kwamen. Toch duurde het nog bijna 20 minuten, alvorens na een scrimmage voor het doel van de Nationale, Finke de voorsprong vergrootte tot 2—0, waarmee de rust inging.
G.S.S. bleef in het offensief en de Nationale werd hoe langer hoe meer teruggedrongen, ondanks enige dappere pogingen van haar voorhoede om het spel te verplaatsen. Een kwartier na de rust slaagde van Dijk er in een van de vele kansen te benutten en met een prachtig onhoudbaar schot de Rotterdamse keeper opnieuw het nakijken te geven, na nog eens 10 min. gevolgd door nummer vier van Verwey. Onze jongens waren nu heer en meester, maar daar de één het nog mooier wilde doen dan de ander, bleven verdere doelpunten uit. Toen Koevermans in het beruchte gebied hands maakte (overigens onopzettelijk) slaagde hij er in de schutter zodanig te intimideren, dat de arme man naast het doel schoot en wij dus met een schoon doel de wedstrijd konden beëindigen.

G.S.S. 3—GROEN WIT R 4

Wij trappen af en al spoedig golft het spel heen en weer, met onze jongens iets in de meerderheid. Door een foutje van van Straaten en de gladheid van de bal wordt het echter 1—0 voor Groen Wit. Binnen de 2 minuten maakt Kiele alweer gelijk. Met deze stand komt ook de rust.
Na de rust slaagte Kiele er in de stand op 2—1 te brengen, gevolgd door nummer drie van Huug v. d. Ent. Dat was te veel voor Groen Wit en zij zien kans een tegenpunt te scoren 3—2. Onze jongens houden moedig vol en Bezemer rent als een hazewindhond langs de lijn met een doelpunt als resultaat 4—2. Goed zo. Zo heeft dus ons derde zijn eerste overwinning behaald. Nu, jullie hebben zonder uitzondering hard gewerkt. Bravo, gaat zo door.

Na twee teleurstellende nederlagen en twee gelijke spelen, die door onvolledigheid van het elftal geen overwinningen werden, schijnen wij nu toch het rechte pad weer te hebben gevonden. Twee kleine overwinningen, steeds nog met incomplete elftallen behaald en een flinke overwinning met een elftal, dat nog wel niet compleet, maar toch al een stuk sterker was, dat geeft weer wat moed en wij zijn er zeker van dat wij nog een zeer behoorlijke plaats in de kopgroep kunnen bezetten, mits onze jongens elkaar niet in de steek laten. Wij hebben gezien dat het tempo in de tweede klas iets hoger ligt dan wij gewend waren en dat heeft ons, vooral bij de wedstrijden tegen G.T.B. en Vlaardingen, die wij als eerste en zwaarste tegenstanders kregen, de das omgedaan. Als wij ons aan dit tempo aan weten te passen, zijn wij klaar, want technisch en tactisch doet ons elftal voor geen van deze ploegen onder.
Wegens plaatsgebrek konden de standenlijstjes niet worden opgenomen.

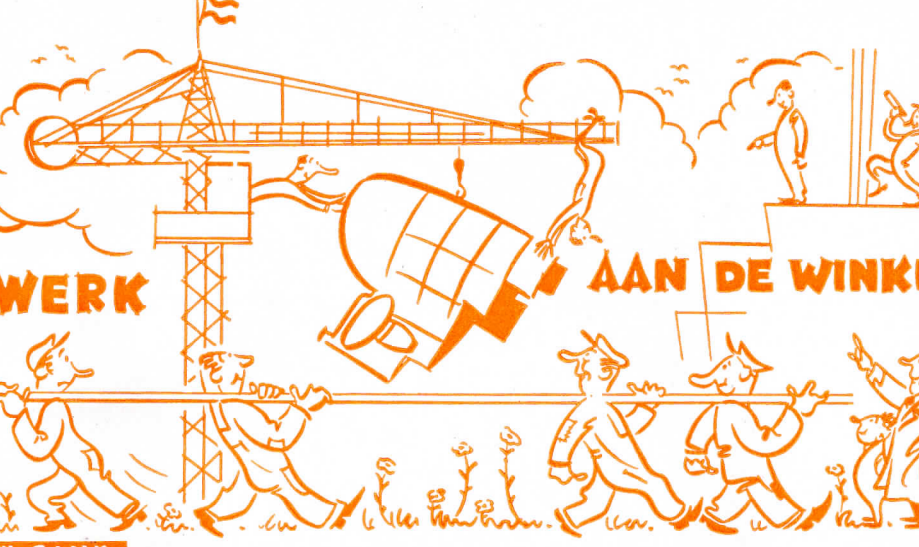

Hieronder volgt weer eens een lijstje van nieuwe orders.
C.O. 272 Shelterdecker-vrachtschip voor Venezuela (Gusto).
C.O. 274 Idem voor Venezuela (Gusto).
C.O. 276 Gereserveerd voor Rotsbreker voor Porto Alegre.
C.O. 278 Snijkopzuiger voor Suez (Gusto).
C.O. 279 1200 m drijvende- en 1400 m landpijpleiding voor Suez (LSZ).
C.O. 280—298 Kustpatrouillevaartuigen voor Brazilië (3 stuks).

(Vervolg van pag. 126)

ja toch, één keer, toen er iemand de trap afkwam naar de eetsalon en onderaan de trap in de juskom trapte van de hofmeester, die net naar boven wilde.
Maar toen was het de hofmeester die mopperde en wat hij zei, past niet in „Het Zeskant".....
Na een stevig middagmaal, kwam de loodsboot „Zeemeeuw" langszij en we stapten over en dachten spoedig in Den Helder te zijn, maar dat kwam anders uit.
De loods was ook mee overgestapt en nu ging de loodsboot voor de hopperzuiger varen en loodste het schip weer naar de Noordzee, op weg naar Rotterdam.
Hierdoor hadden we een gratis zeereis van ongeveer twee uur.
De ranke loodsboot schommelde en deinde dat het een lust was, maar het overhellen ging langzaam, zodat er geen zeezieken waren, ja toch, één, maar dat was er geen van J. & K., één die op de hopperzuiger geen last van zeeziekte had.
Voor alle anderen was het een heerlijke zeereis. Wat is de zee dan mooi, ook al is ze onstuimig.
Een uurtje later voeren we de haven van Den Helder binnen en met de trein van 16.10 uur gingen we huiswaarts.....
En thuis beleefden we de zeereis nogeens, toen wij vertelden van wel en wee op zee.

P. C. K. — J. & K. SMIT

TEWATERLATING VAN HET DUBBELSCHROEF M.S.

„DJADAJAT"

C.O. 185

Op Zaterdag 11 October j.l. heerste op de werf van Verschure te Amsterdam grote bedrijvigheid en een sfeer van verwachting. Feestelijk wapperden de vlaggen van de Republiek Indonesia en ons kleurig Rood Wit en Blauw, hetgeen verband hield met het nieuwe schip, dat, na het incasseren van de gebruikelijke tik van de champagnefles, met zijn uiteindelijke bestemming zou gaan kennis maken.
De dopelinge was het m.s. „Djadajat", een dubbelschroef passagiersvaar-

tuig, dat na voltooiing haar functie zal gaan vervullen in de Indonesische wateren.
Voor deze plechtigheid waren vele autoriteiten aanwezig, o.a. de Hoge Commissaris van de Republiek Indonesia in Nederland, Z.E. Mr. Soesanto Tirtoprodjo, bestuurderen van de stad Amsterdam, vertegenwoordigers van de I.H.C. en aangesloten werven, en de met de bouwcontrôle belaste personen.
Mevr. Soesanto Tirtoprodjo, echtgenote van de Hoge Commissaris, doopte te ruim half twaalf de „Djadajat", welke zich zeer leidzaam toonde en op het haar gegeven sein zonder aarzelen en in perfecte stijl te water gleed, daarbij begeleid door het geloei van de sirenes van de werf en de omliggende schepen. Een en ander was in een ommezien gebeurd en als altijd doet dan de ledige helling erg vreemd aan. Uiteraard werden door meerdere autoriteiten de beste wensen voor de „Djadajat" uitgesproken en het was Z.E. de Hoge Commissaris, die sprak over het verheugende feit van de toenemende samenwerking tussen Indonesië en Nederland, hetgeen voor beide landen van grote betekenis is en tot wederzijdse bloei zal leiden.
Van het type „Djadajat" zijn nog twee schepen in aanbouw, n.l. één bij de scheepswerf Gebr. Pot N.V. te Bolnes en één bij de scheepswerf „De Waal" N.V. te Zaltbommel. Deze dubbelschroefschepen zijn uitgerust met 2 dieselmotoren van 580 e.p.k., welke gebouwd worden door „Werkspoor" te Amsterdam. De voornaamste scheepsafmetingen zijn: lengte o.a. 64,5 meter, breedte 10,15 meter en de holte 4,4 meter. De indeling van de passagiersverblijven, salons enz. wordt zodanig, dat 10 eerste klasse-, 12 tweede klasse-, 16 derde klasse- en 140 dekpassagiers geriefelijk vervoerd kunnen worden. Het schip zelf is sierlijk van lijn en doet hen, die aan de bouw hebben gearbeid, alle eer aan. Moge de verdere afbouw voorspoedig zijn.

v. d. W. (Verschure)

WATERBOUWKUNDIG PROJECT

IN CANADA GEEFT DE I. H. C. (HEEL) MISSCHIEN EEN KANS

Met de omvangrijke order van Donzère-Mondragon nog altijd vers in het geheugen, is het aardig om te weten dat thans in de St. Laurence-zeeweg op de grens van Canada en de Ver. Staten wellicht een overeenkomstig project zal worden uitgevoerd. De Canadezen zijn voornemens hier een hydro-electrische centrale te bouwen, met grote aan- en afvoerkanalen, waardoor een verbinding zal ontstaan van de Grote Meren met de Atlantische Oceaan.

Zeeschepen zouden kunnen laden en lossen in Chicago. Wij als Nederlanders met een eeuwenoude binnenvaart, zien hierin onmiddellijk belangrijke voordelen. Het blijkt echter, dat in de Verenigde Staten tegen de plannen grote bedenkingen zijn gerezen. Men vindt de bouwkosten te hoog en de voordelen te gering. Vooral de Amerikaanse spoorwegen verzetten zich sterk tegen het plan, uit een oogpunt van eigenbelang, omdat zij bang zijn voor vervoersverlies.

Ook de electriciteitsbedrijven, die in Amerika doorgaans vrije ondernemingen zijn, verzetten zich tegen de uitvoering van een dergelijk werk door de Amerikaanse Overheid. De strijd van al deze belangrijke groepen in de Verenigde Staten heeft er reeds tweemaal toe geleid, dat het voorstel om deel te nemen dat uitging van de Regering ,is verworpen of teruggewezen.

De Canadezen zijn nu zo ver dat zij besloten hebben het alleen te doen. De Engelse industrie ziet hier een kans om harde Canadese dollars te verdienen, doch zij is thans wel sterk belast met het verdedigingsprogramma. Wellicht dat de Canadezen overgaan tot een overeenkomstige uitvoeringswijze als de Fransen in Donzère. Dan zit er voor de I.H.C. HOLLAND ook nog een kansje in.

HOE SCHROOT STAAL WORDT

Schroot is, sinds de tweede helft van de negentiende eeuw een der belangrijkste grondstoffen voor het vervaardigen van staal.

Schroot, dat niet alleen bestaat uit het verwerkingsafval uit de staalverwerkende fabrieken, doch waartoe ook het oude en verroeste afval van artikelen, welke van ijzer en staal gemaakt zijn, gerekend wordt, wordt in hoofdzaak verwerkt in Siemens Martin-ovens en in electro-ovens.

In Siemens Martin-ovens wordt dit schroot tezamen met in hoogovens door reductie van ijzererts verkregen ruwijzer gesmolten tot staal. De verhouding schroot en ruwijzer is in Nederland gewoonlijk 70% schroot en 30% ruwijzer. In electro-ovens wordt gewoonlijk vrijwel 100% schroot als inzet gebruikt.

Siemens Martin-ovens zijn zg.. regeneratief-ovens; men gebruikt daarbij de in de afgewerkte gassen nog aanwezige warmte om het nog te verbranden stookgas en de eveneens toegevoegde verbrandingslucht, voordat deze de oven ingaan, op een hogere temperatuur te brengen. Op die wijze verkrijgt men in de Siemens Martin-ovens de vereiste hoge smelttemperatuur van circa 1700° C.

Het verbrandingsgas wordt in vergassingsapparaturen uit steenkool gewonnen. Deze vergassingsapparaturen noemt men generatoren. Het gas wordt dan ook generatorgas genoemd. Daar waar rijkere gassen, zoals cokesovengas of van de stikstofindustrie afkomstige hoogwaardige restgassen aanwezig zijn, kunnen deze al dan niet gemengd met hoogovengas, als stookgas gebruikt worden. Ook wordt wel gewerkt met stookolie. Wanneer dit het geval is, wordt de in de af-gassen van de Siemens Martin-oven aanwezige warmte alleen gebruikt om de verbrandingslucht voor te verwarmen.

In electro-ovens wordt een lichtboog van circa 3000° C getrokken tussen electronen en het te smelten materiaal.

Het vloeibare staal, dat op deze wijze wordt verkregen, wordt in blokvormen tot blokken van uiteenlopende afmetingen gegoten. Deze staalblokken worden in de staalwalserij uitgewalst tot platen, staven, profielen, e.d.

MOEILIJK VAK, SCHEPEN BOUWEN

1

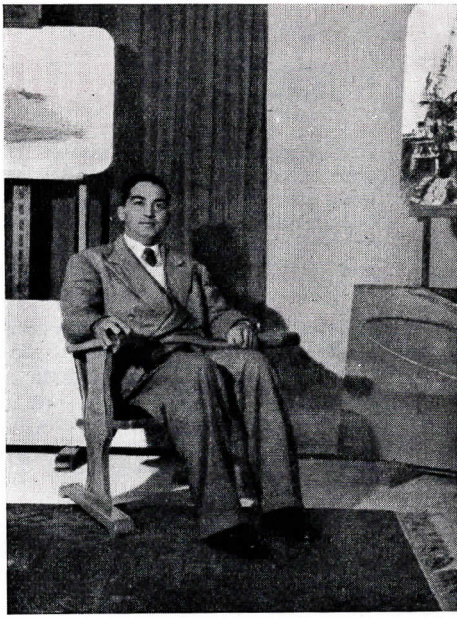

KAPT. CUDEMUS
. . . keukenmeisje dat Spaans spreekt . . .

„Ja", zei kapitein Cudemus, „en kunt U mij dan ook helpen aan een keukenmeisje, dat Spaans spreekt?"
Kapitein Cudemus was net uit Caracas aangekomen om hier voor zijn maatschappij toezicht op het bouwen van de schepen CO 272/274 voor Venezuela te houden.

Eerst hadden we zitten praten over een huis; zijn vrouw en drie kinderen komen de volgende week en of wij maar even een huis voor hem wilden huren.
Haast hadden wij een heel erg sip gezicht gezet (kunt U ons volgen?), maar wij trokken nog net bijtijds een vlotte postzegel alsof een huis huren de doodeenvoudigste zaak van de wereld voor ons was.
Stand ophouden tegenover het buitenland noem je dat (bij onszelf denkend, wat is schepen bouwen toch een moeilijk vak). Wij beloofden ons best te doen; voorzichtigheidshalve raadden wij hem aan toch maar voor een paar weekjes kamers in een hotel te reserveren.

En toen die vraag over dat Spaans sprekende keukenmeisje.
„Mijn vrouw spreekt alleen maar Spaans en hoe moet zij nu boodschappen doen en allerlei dingen kopen voor baby en de kinderen?' 'Wij weer die vlotte postzegel trekken (zie boven) en daarachter denkend: moeilijk vak, schepen bouwen, en hardop meteen zeggen dat wij er voor zullen zorgen. Als je voor een moeilijk karwei komt te staan, meteen ja zeggen, dan kun je niet meer terug en moet je wel, zo leerden wij vroeger.

„En wordt er in Nederland ook een krant uitgegeven in het Engels? Ik wil me graag hier in Nederland helemaal inwerken en dan het Nederlandse nieuws lezen. Als Uw koningin in de stad komt wil ik dat meteen weten en ook in welke straat ik moet gaan staan om haar goed te zien". Wij waren meteen vertederd en onderdrukten onze verzuchting: moeilijk vak, schepen bouwen.

KIJKJE OVER BUURMAN's SCHUTTING

Het laatste Conrad-Stork nieuws heeft één ding voor altijd veilig gesteld voor onze ironie en dat zijn veiligheidsschoenen. 't Is waar dat de laatste jaren met raden, commissies, bureaux voor internationale, nationale en bedrijfsveiligheid — om veilig verkeer niet te vergeten — er niet veiliger op geworden is. Maar die veiligheidsschoenen zijn een goede bescherming. Wij wilden wel dat alle veiligheidsproblemen zo gemakkelijk waren op te lossen.

„Wat denkt U van een J. & K. wandelclub" is een kop uit het betreffende firmanieuws. Nu, de wandelclub van „De Klop" kan getuigen dat wij daar goed over denken. Niet dat wij menen dat het iets uitmaakt wat wij ervan denken. Maar die bij J. & K. van wandelen houden kunnen zich opgeven bij de portier. Het doet ons denken aan de in het Nederlandse leger niet ongebruikelijke vraag wie er fietsen kan. Deze lieden worden dan gebruikt voor alle mogelijke klusjes. Dat doet J. & K. met zijn wandelaars niet, laat U dat gezegd zijn.

In dit verband kunnen zij zeker rekenen op steun van de Heer F. D. van Verschure, die vierweeks kampioen werd met 9 marsen. Ook de Heren H. en M. hebben goed meegelopen. Wanneer in de volgende vier weken alle Verschure-mannen meelopen, wordt het een hele optocht. Wij zijn geenszins verbaasd dat marsen en wandelen ons IHC-mannen zo in het bloed zit. De werfterreinen zijn groot.

Een speciale jubilaris van L.S.Z. willen wij even voor het voetlicht halen. Het is de zandzuiger „Lincoln Witham" (v/h Loevestein), die meer dan zestig jaar dienst heeft verricht. Het pleit voor de constructie, maar als alle IHC-werk zo stevig is, dan zitten we over twintig jaar zonder. Maar misschien krijgen we dan eens de tijd om echt flink te wandelen.

Allerlei slag lui worden rond de doeken gezeuld op de tentoonstelling van Gusto's schilderclub Beatrix, aldus het Gustonieuws. De voorzitter op zijn netjes sprak een welkom. Nu kennen wij die voorzitter; de man is altijd netjes. De tekeningen lieten de Gusto-redacteur merken dat eenvoudige zielen veel in zich verbergen. Hoeden af voor die eenvoudige zielen. Petje af voor de Gusto-redactie. Dat is wel een kleurig taalgebruik, mannen.

Met zoveel aandacht bij het wandelen hadden wij bijna onze dichtende vriend Gédégé van „De Klop" over het hoofd gezien. Maar hij was er weer, en hoe! Hoe?; dat vragen wij ons ook af. Voor ons is Gédégé aan de grauwe hemel van de Nederlandse dichtkunst een lichtpunt. De forse rythmiek van zijn verzen, die een gespannen dynamiek verraden..... Sorry, we willen hier niet de draak steken met Gédégé, maar met de Nederlandse verzenmakers en hun critici. Vergeleken bij de kunstrecensies in de dagbladen is Gédégé een verademing. Heus.